

εἰς τ' ἀφορῶντα διορισμούς καὶ παύσεις κληρικῶν, ἢ γάμους μεταξὺ Χριστιανῶν, μνημ. ἐν 450, σ. 38.

120

1637. Ἀχτναμές σ. Μουράτ Δ', ὑπὲρ π. Ἰερουσαλήμ Θεοφάνους Δ', ἐν 280, Γ', σ. 225–226.

121

1637. Διαταγή Μπηκὴρ πασᾶ πρὸς τοὺς Γέροντας καὶ ραγιάδες τῆς Σύρου, ἐν 110, σ. 31.

«Θέλει ξέρετεν πῶς ἦρθεν ὀμπρός μου ὁ ἐπίσκοπός σας μὲ τοὺς Γέροντες ποῦ ἀπεστείλετεν ἐσεῖς μὲ τὴν γραφήν σας καὶ ἐκλάφασιν ὀμπροστά μου πῶς ὁπίσκοπος εἶναι πειρασμένος ἀφοῦ ἀπὸ ἕναν παπᾶ ρωμαῖο . . . πῶς ἐπάτησεν πολὺς βολὲς τὶς ἐκκλησίες του τὲς φράγκικες ἐναντίο τὰ μπεράτια . . . καὶ ἀκόμη τότε πειράζει μὲ ἀβανίες καὶ κάλπικες γραφὲς ποῦ ἔγραψεν εἰς τὴν Ἄντρο διὰ νὰ βάλῃ ἀνεκαταστάματα εἰς τὸ ραγιαῖ μόν . . . Τὶ ὁπίσκοπος δὲν θέλω νὰ εἶναι πειρασμένος, μηδὲ ἀπὸ τούρκους, μηδὲ ἀπὸ ρωμαίους . . .».

122

1639–1777. «Κωνδῆκας τῆς κομπανίας τῶν ρωμαίων πραγματευτάδων Σιμπινίου» τῆς Ρουμανίας.

ἐν χφ. 976 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, φ. 74α–131α, ἐν 402, σ. 117–119. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 257.

« . . . Ἀναγκαῖα δικαιώματα καὶ νομοθεσίαι τῶν πραγματευτῶν, ὅπου πρόπει νὰ τὰ φυλάττωμεν ἀπαραιτήτως ἐν τῷ μέσῳ μας, διὰ σύστασιν καὶ εὐταξίαν τῆς Κομπανίας, μιμούμενοι τοὺς νόμους καὶ τὴν συνήθειαν τῆς τζάρας ταύτης».

123

1639?– «Μετ' ὀλίγον (μετὰ τὴν 8 Ὀκτ. 1639) ἐκανόνισεν ἡ Βενετικὴ Γερουσία τὰ περὶ ἐφέσεων, διαζυγίων καὶ προστίμων. . . Ὅλα δὲ τὰ ἀποφασιζόμενα περὶ ἀφορισμῶν, διαζυγίων καὶ καθαιρέσεως κληρικῶν, ἐφεσιβάλλονται πρὸς τὸν Γενικὸν Προβλεπτὴν τῶν τριῶν Νήσων . . . Αὐτοὶ δὲ ὀφείλουσι νὰ δικάζωσι κατὰ νόμους καὶ κανόνας τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατ. Ἐκκλησίας . . .

ἐν 378, σ. 143.

124

1640. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 6 Σεπτ., ἐν Ἰκαρία. ἐν 243, σ. 67.

«... ἀκόμη δίνει ὁ πατῆρ Γ.Γ. (ἄσχετος πρὸς τὸν πατέρα Γ.Κ.) τὴν προῖκα τὴν ὁποίαν εἶχε τῆς γυναικὸς του, νὰ τὰ δουλεύῃ ὁ Ξ. (ὁ γαμβρὸς) νὰ δίδῃ καὶ τοῦ πατῆρ τὸ ἐμισόν, ἕως ὅτου νὰ ζῆ καὶ ἀποθανόντα του, νὰ μείνουν ἐδικά του, ἀσάλευτα...».

125

1640. Ὁρθόδοξος Ὁμολογία τῆς πίστεως τῆς... Ἀνατολικῆς, συνταχθεῖσα ρωσιστὶ ὑπὸ Πέτρου Μογίλα, μ. Κιέβου, ἀνεδ. ἐν μεταφράσει, ἐν 247, Α' σ. 474-487. Περὶ τοῦ γάμου σχέσιν ἔχουν αἱ ἐρωτήσεις 4θ', ρ', ρά', ριέ', καὶ ρις'.

126

1641. Δεκρέτον 11 Μαΐου τοῦ Δόγγη τῆς Βενετίας, ἐν 276, σ. 57.

(Αἱ ὑποθέσεις γάμου τῶν ὀρθοδόξων νὰ δικάζονται κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικούς των κανόνας. Ταῦτα συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 20 Αὐγ. 1578 ἀπόφασιν τῆς Ἑνετικῆς Γερουσίας).

127

1643. Ὁρισμὸς σ., δι' οὗ ὁ καπουδὰν πασᾶς ὑπεχρεώτο ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς νόμιμον τὴν εἰς τοὺς φράγκους γαιοκτήμονας τῆς νήσου Νάξου παροχὴν ἐντριτείας ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἐν 146, σ. 55-57.

128

1644. Φιρμάνιον σ. Μεχμέτ Δ', ὑπὲρ τῶν ἀνατολ. Σποράδων, μνημ. ἐν 451, σ. 34 καὶ 89, δι' οὗ, ἀναγνωριζομένων τῶν προνομίων τοῦ 1623, τῶν νησιωτῶν τούτων, διετάσσετο ὁ καπουδὰν πασᾶς νὰ μὴ ἀναμειγνύεται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις των.

129

1645. Βακτηρία Ἀρχιερέων. «Συντέταχται διὰ χειρὸς... Ἰακώβου ἱερομονάχου καὶ ἀρχιμανδρίτου καὶ ἐπιτρόπου Ἰωαννίνων...».

Ἄνεκδοτος, ἐν χφφ. Μετ. Παν. Τάφου Κπ. 30, 57, 177, ΕΒΕ 1373 (τοῦ 1703), καὶ 2254 (τοῦ 1742), Μουσείου Μπενάκη 124 (τοῦ 1704) καὶ 274 (τοῦ 1720), Μ. Σινᾶ 1122, Μ. Σουμελᾶ 6, Μ. Δοχειαρίου 286, Σχολῆς Χάλκης 78, Βατικανοῦ gr. 2577 (τοῦ 1723?), ἐλληνοκαθολικῆς Ἐπισκοπῆς Χαμάμπαση ἐν Κπ., Μ. Μεγάλου Σπηλαίου 157, Μ. Μ. Λαύρας (Καλαβρύτων) 3, ΙΕΕΕ 301, Μ. Εὐαγγελιστρίας (Σκιαθου) 6, Ρουμ. Ἀκαδημίας 300, 649 καὶ 800, Μ. Φανερωμένης (Κύπρου), μ. Νικοπόλεως καὶ Πρε-

